

ved den ny Banegaards Plads forekommer det mig ogsaa at være, at den er indrettet paa Gennemkørsel. Enhver Station, der er indrettet som de saakaldte Kamstationer, idet den danner det egentlige Endepunkt for Sporlinien, har dels en mangelfuld Udvikelseevne og Evne til at befordre et stort Passagerantal, og dels frembyder den en vis Fare. Det har man ikke alene set her, men man har ogsaa i Udlandet oplevet Ulykker, undertiden af en meget graverende Art. Selv om Bremseindretningerne ere nok saa fortrinlige, kunne de under uheldige Omstændigheder svigte, saaledes at Toget ikke naar at løbe sin Fart af, men bruser ind paa Endestationen med for stor Kraft og knuser alt, hvad der er det i Vejen. Ærede Medlemmer ville saaledes sikkert huske en Historie, der passerede paa Banegaarden Saint-Lazare i Paris; Toget løb tværs igennem Bygningen og gik paa Hovedet ned paa Gaden, hvor det afstedkom alvorlige Ulykestilfælde. Noget slikt er der jo ikke Fare for paa en Gennemgangsstation; foruden sin store Bekvemmelighed frembyder den ogsaa større Sikkerhed.

Naar jeg saa stærkt betonedede min Beklagelse af Frederiksberg Stations delvise Nedlægnings, sker det ikke alene i eget Navn, men denne Beklagelse fandt det stærkeste Udtryk i Partiet, og ganske særlig er jeg bleven opfordret af det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) til at udtale den paa hans Vegne. Af de Ændringsforslag, der ere komne ind i Planen, maa jeg i Forbindelse med denne delvise Nedlægnings eller Deklassering af Frederiksberg Station særlig nævne Opgivelsen af Løftningen af Forstadsbanen. En stærk Benyttelse af Frederiksberg Station vil jo næstendels nødvendiggøre en saadan Løftning, idet Banen passerer en hel Række Gader og Veje, hvoraf nogle ere stærkt befærdede. Et andet Ændringsforslag jeg i høj Grad maa beklage, er Opgivelsen af Stationen ved Svanemøllen dels af Hensyn til det nu ret stærkt bebyggede Kvarter, hvor Antallet af Beboere vokser Aar for Aar, men ogsaa af Hensyn til den store Kaserne, der ligger derude, Ingeniørkasernen. Jeg synes, at Opgivelsen af denne Station er et slaaende Bevis paa den Mangel paa Hensyntagen til militære Interesser, som er saa almindelig herhjemme. Intet Sted, hvor jeg er kommen i Udlandet, har jeg, selv i Lande, der saa lidt kunne beskyldes for Militarisme som England og Belgien, truffet nogen stor Kaserne i Afstand fra en By,

uden at man havde sørget for, at den havde en Station eller Holdeplads eller om ikke andet saa et Trinbræt ganske nær ved. Et saadant Trinbræt vilde dog ikke være for meget forlangt for en Kaserne af den Størrelse som Ingeniørkasernen. Men endskønt jeg saaledes ikke er blind for Manglerne ved Planen, erkender jeg dog, at de væsentligste af dem, jeg har paaapeget, fremgaa af Forholdene og til Dels ere fremtvungne af Omstændigheder, som man i alt Fald paa det nuværende Tidspunkt ikke kan blive Herrer over. Jeg tror ogsaa, at det fremgaar af den Redegørelse, jeg har ønsket at give, at Planen i det hele og store vistnok maa siges at være saa god, som den under de foreliggende Forhold kan blive. I Haab om, at de Mangler, der findes og hvis Fremkomst væsentlig skyldes pekuniære Hensyn, ville blive afhjulpne med Tiden, kan jeg derfor anbefale Forslaget paa det bedste. Naar de, der dele Mening med mig, om end kun med Resignation, gaa ind paa, at Planen bliver vedtagen, akkurat som den foreligger, hvad der vistnok af praktiske Hensyn vil være det rigtige, sker det ogsaa af Hensyn til, at hele Planen vil kræve en Aarrække til sin Udførelse. Det kan jo ikke altsammen blive ordnet i den allernærmeste Fremtid, men saa vil der i Løbet af de kommende Aar under Udførelsen af de mest paatrængende Arbejder blive Chance for at faa de Mangler, der nu forefindes, afhjulpne. Dermed skal jeg give Sagen min bedste Anbefaling.

Niels Rasmussen: Der synes saa godt som hos alle Lovgivningsfaktorerne at være en klar Erkendelse af, at Trafikforholdene paa Københavns Personbanegaard stærkt nærme sig det umulige. Navnlige kommer denne Erkendelse stærkt frem i den Betænkning, der foreligger fra Folketinget, og det synes jo ogsaa, som om vi nu have god Udsigt til, at der kan naas en forsvarelig Løsning af dette baade for Jernbanevæsenet og for Publikum saa vigtige Spørgsmaal. Da den nuværende Banegaard for ca. 40 Aar siden blev opført, tør jeg sikkert forudsætte, at det er gaaet med den, som det i Reglen gaar med danske, offentlige Foretagender, at der tages mest Hensyn til det øjeblikkelige Behov, og i hvert Fald er det jo sikkert, at der ikke den Gang er set saa stort paa Forholdene, som det senere har vist sig nødvendigt. Det er jo allerede stærkt betonet baade af den højtærede Minister ved Forelæggelsen og af de foregaaende ærede